

การผสานบ้ามพันธุ์ในวรรณคดี

โดย

คเนนทร์ อัศววงศต

การผสานบ้ามพันธุ์เป็นเรื่องยาก แม้ในวิชาการสมัยใหม่ ในส่วนที่เรียกชื่ออย่างเดียว ก็คือ ช้าง ช้างอาเซีย กับช้างอาฟริกายังผสานพันธุ์กันไม่ได้ แต่ในสมัยนี้ ชนิดบางประเภทสมพันธุ์กันได้ให้ลูก เช่น ม้ากับลา ได้ลูกเป็นล้อ ล้อไม่สามารถสืบทอดได้ต่อไป เป็นหมัน จะนั่นอย่างได้ล้อ ก็ต้องใช้ม้าผสมกับพ่อลาเสมอไป

นอกจากนักมารยาทงานอยู่เสมอ ๆ ว่า สุวนสัตว์ต่างประเทศสมเสื้อ กับ สิงห์โภค ได้ ให้ลูกชื่อว่า ไกกอน หรือโโค ผสมกับกระเบื้อง ได้ลูกชื่อว่า แคตตาโล่ ลักษณะของลูกสัตว์เกิดมีลักษณะทั่ว ๆ ไปคล้ายไปทางพ่อ หรือทางแม่ กล่าวคือ ไกกอนลักษณะคล้ายทางเสื้อ แคตตาโล่ คล้ายไปทางโโค

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็มีชาวทางหนังสือพิมพ์กล่าว ๆ ว่า สามารถผสานสุนัขพูเดิล กับแมวได้แล้ว โดยใช้น้ำเป็นการให้ พร้อมทั้งรูปถ่ายของสัตว์ ลูกของสุนัขและแมวไว้บนหลังฐานดูเหมือนจะให้ชื่อว่า ดิตติ ครูปมนกสุนัขสุนัข ต่อมาอีกไม่กี่วัน ก็พบว่าคนที่ว่าเป็นนักขายสุนัข ขายไม่ค่อยดีกับบ่าวุณ

ดูเหมือนจะเป็นประเพณีเรื่องนี้เหมือนกัน เมื่อคราวไปราชธานี ทรงหัวดส่งขลา พระคพากันเจ้าว่า คำรำตรีระหว่างน้ำดีพบ แพะ และ แกะ ผสานกันแล้วให้ลูก เป็นคราฟะ ครรจนะ ซึ่งเป็นของประหลาดสูญเสียนั่นจึงได้เดินทางไปคุ้ย อุบัติบหัวฯ แต่ ทรงข้ามกับตัวจังหวัด คนละผู้กับทະเลสาป วันไปคุ้ยเป็นวันลือวช่องพระอิสลามไม่มีอาหารกิน

เรื่องดังกันตาม ๆ ผลป্রาก្សวាជการเลย়แกะ และแพะในหมู่อิสลามเป็นส่วนมาก ลูกแพะ กับ ลูกแกะ ลักษณะคล้าย ๆ กัน ก็เลยคิดว่ามันผสมพันธุ์กันได้ ความจริงนั้นไม่ใช่ เช่นนั้น

เรื่องการผสานข้ามพันธุ์ คนโบราณก็ความคิดเหมือนกันว่าการผสานข้ามพันธุ์น่าจะเป็นไปได้ ที่คนโบราณบันทึกไว้ในหนังสือวรรณคดี ความรู้สึกนึกคิดของคนโบราณ ที่คิดว่าลักษณะของฟ้อและแม่ มันจะถ่ายทอดออกมานะคริง เช่น หนูมานผสมกับม้าจากอกมาเป็น ม้าจาน มีส่วนหัวเป็นลิง และส่วนหางเป็นปลา ม้าจานนักใช้เป็นสัญญา ตัวอย่างของการผสานข้ามพันธุ์ในจินตนาการได้แก่

ม้าสีหมอก ม้าตัวนี้ไม่ใช่เป็นต้องแน่นำ เพราะได้สร้างพลายแก้ว ลูกกำพร้า ให้เป็นขันแผ่นปุ่มารอรักในบันตน และเป็นพระกาฬจนบริสุทธิ์ในบันปลายของชีวิต มาตั้งแต่เกิดเค้ามาว่า เมื่อหลวงทรงพล กับพันพาน ไปขึ้นมาทัศนนาวศรี โดยให้หลวงศรีร่วงป่าน ไปแล้ว ได้ขอม้ามาได้หากสิบห้าตัว มือเหลืองกับลูกสีหมอกกว่างตามมาด้วย

หลวงศรีนำม้ามอมบให้

หงษ์มาเทศมาไทยหกสิบห้า

อะเหลือง เมืองมหาพลอยติดมา

ผู้มันท่านร่าสี ชา

มลูกตัวหนึ่งขอสีหมอก

มันอกรุนเสารุนเก้าค่า

ร้ายกาจหนกหนานยันตตาดា

เห็นมาหลวงขามนากตามมา

มาสีหมอกจะเป็นลูกของอะเหลือง พอยาเป็นมานา กล่าวกันว่ามานามาก ใจดี ใจด้วยไทน่าเสมอ เวลาว่างทำให้เกิดคลื่น มันบังเอญพบอ่อนเหลืองเขาก็ติดใจและมาผสาน สีหมอก เป็นใจว่าสคงเหมือนพ่อ มานาคงสคลาย ๆ หมอก เดย์คนเลกันว่า ถ้าหากได้ลูกมาดี ให้อาแມม้าสูกิไว้บนแพริมเมนา เวลาสังค์ ๆ มานาจะบนมาผสาน ปราภู ภารคนพยาภยามหายคน ผลป্রาก្សวាជแม่ตากแพดายส่วนมาก ไม่เคยมีใครได้ลูกเลย มีแต่สีหมอกตัวเดียวเท่านั้น แสนรู้สีด้วย ตอนที่บุนผสนจะได้มาสีหมอกซึ่งมาด้วยราคากะลูก ราค่าเท่ากับวายเตียรัสเดด 12 ชามเท่านั้น

ครานน บุนผสน แสนสนิท

ทุกที่ศรีอหังกลัวสยอง

เห็นมาสีหมอก ออกลำโพง

สมปองประณานกไว

ลักษณะ ลูกต้อง ต่ำร้าสัน

ดังองค์อนทร์เทวรากประสาทให้

ท่วงที่ แคลวุคล่อง ว่องไว
อาชา ตัวน้อย ของท่านหรือ
หากกระไร ใจได้เมตตา กัน
ครานน ใจท่านหลวงทรงพล
อันมาสีหมอก ตัวนั้นไขร
มันเป็นลูกมา เมืองมฤต
รุปร่างท่วงทกดครุณ
ผลอะไรไม่ได ได้ก็เอาม้าหลวง
ท่านขอเราจะหย่อน ผ่อนราคาก

ม้าก็ตัวหนึ่ง ได้จากการสมบัติพันธุ
พาหนะ มาตัวนักสุดสารชิงเป็นลูกของคน พอเป็นคนขอพระอภัยมณ แม่เป็นนางเงือก
ซึ่งมลกษณะหัวเป็นคน หางเป็นปลา คงเป็นลูกครรภ์ระหว่างคนกับปลามาก่อน มีเลือดคน 50%
ตามหลักเขียนเนติค พอผสมกับคนเลยเป็นคนสามสิบ หางปลาเลียหายไป
สุดสารชิงไปพบเข้า รุปร่างหน้าเหมือนมังกร ตัวและก้นเป็นม้า จึงจะจบ เกิดสุกัน
สุกไม่ได้เลยกันไปบอกชาชชิงเป็นพระเจ้าตัวร่า

“ไปเที่ยวเล่น เห็นอะไร ก็ไม่รู้
ข้า เข้าบ้าน กลับบ้าน ต้องรบกัน
พระเจ้าตากัง แต่อ้ายเข้ามาณเจริญว่า

“พระทรงศรี ยินสุดสารบอก
เจิงภาน ภานชัด ด้วยฤทธิ
ครุณลูกมรรษะมนเนื่องอนพ่อ
หางเป็นนาคมมาข้างพ่อมันต่อพันธุ
จังกว่า มาณ มนฤทธิ
ได้ติดตามบุตรรังคพบวงศ์วาร
มาตวนดจานเจียวหวานอ้อย

กทรายบว่ามาตวน พอเป็นมังกร แม่เป็นมา ลูกก็เป็นกษะเทย คือเป็นหมัน
ผสมไม่เกิด ตรงกับหลักเบนนิติคุบจุบันเป็น นอกจุกานนยงมลกษณะเปลก ๆ อากาศ

กเข้าไปหาหลวงทรงพลพลัน
จะขายซื้อหรือเอาไว้อ่ายาเงินน
จะขอบน ซ้อมาสีหมอกไป
อนุสันธ เล่าแจ้ง ผลลัพธ
ไม่ใช่ม้าหลวงที่ห่วงกัน
ติดแม่มาแต่เมื่อกันน
แต่ว่านั่นชุกชนจนระอา
ต้องเป็นห่วงบ่วงไอยุ่หันกหนา
เอารีด สิบทั้งลังนาย.

ก็คือมันล้มังกร ซึ่งสุดสารชิงเป็น
มาตัวนักสุดสารชิงเป็นลูกของคน พอเป็นคนขอพระอภัยมณ แม่เป็นนางเงือก
แต่กล่าววัน จนเดียวชนหนามา

นกไม่ออกออกไรก็หรือมัจฉา
กธุรามามงกรสมจรรน
ตัวตนต่อจะเหมือนแม่ ช่างแปรผัน
พระนักธรรมเจ้จกระจ่างด้วยทางภาน
จำจะคิด จับไว ให้พระหลาน
สิทธาจารย์ดีใจจึงใบความ
เป็นกษะเทย เขียวเพชร ไม่เข็คbam”

การผสานข้ามพันธุ์ในวรรณคดี

๘๗

พระนกสิทธิ์ พศตู เส้นครุพัก
เมื่อตัวเดียว เจียวกล้าย เส้น อันชู
กินคนผู้ปุป bla หญ้าใบไม้
เขียนเป็นเพชร เกล็ดเป็นนล ลันเส้นป่าน
เจ้าไดมา พากนจะ ตวนไว
ใหชือว่า ม้านล มังกร
มานล้มงกร เก้นลูกมงกร แม่บนมา

ลักษณะ เขียนเป็นเพชร มีเกล็ดสีดำ ลันคำ พันดวยอาวุธคมไม่เข้า และเป็นภาษาไทย
อาหาร กินคน ปุป bla หญ้าและใบไม้ ไม่กินข้าวเปลือก
โดยเหตุที่นั่นเป็นภาษาไทย เลยไม่มีลูกใจอนุชนรุ่นหลังได้ดู จะผสานพันธุ์ก็หาพร
กันอุ่นกรรไม่ได้มแต่โถ่เมืองมังกร เลยขาด !

หัวร่อคัก รูปร่าง มันช่างขัน
กำลังมัน มา กัน ก า ห 么 อน ย ก ช 么 ร
มันทำได้ หลายเลิ่ห์ อ้างเดรฉาน
ถึงเข้าหวาน พัดฟ้าด ไม่นาตรอน
จะพันภัย ภัญโญ สโนสร
จะถาวร พูลสวัสดิ์ แก่นักค้า